

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

តុលាការកំពូល
សភា រដ្ឋប្បវេណី
សំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណី
លេខ: ២៤៦
ចុះថ្ងៃទី ០៣.៩.៩៩
សាលដីកា
លេខ: ២០៣
ចុះថ្ងៃទី ៣០.១១.៩៩

តាងនាមប្រជារាស្ត្រខ្មែរ
តុលាការកំពូល

បានបើកសវនាការជំនុំជំរះនៅថ្ងៃទី៣០.១១.៩៩ ដោយមានសមាស
ភាពដូចតទៅ:

- ១- ឯកឧត្តម ..... ជាប្រធាន
- ២- លោក ..... ជាចៅក្រម
- ៣- លោក ..... ជាចៅក្រម
- ៤- លោក ..... ជាចៅក្រមរបាយការណ៍

ក្រឡាបញ្ជី

លោក.....

តំណាងមហាអយ្យការ

លោក .....ជាព្រះរាជអាជ្ញា

ដើម្បីជំនុំជំរះលើបណ្តឹងសាទុក្ខ ពីសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ៣៩៧ ចុះថ្ងៃទី ០៥.៧.៩៩ នៃសំណុំរឿង
រដ្ឋប្បវេណីលេខ ៤៤ ចុះថ្ងៃទី ០១.០២.៩៩ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ។

រវាងម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខឈ្មោះ កហហភេទ ប្រុស អាយុ ៤៤ ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ របររកស៊ី លក់អង្ករ ទីលំនៅ ផ្ទះ
លេខ ៦៥ ក្រុមទី ៥ ភូមិកគោ ឃុំជ្រៃ ស្រុកបាត់ដំបង ខេត្តបាត់ដំបង ។ ឪពុកឈ្មោះ ពួន ណូត ម្តាយឈ្មោះ ហួន នួន
ប្រពន្ធឈ្មោះ ឆង ងី ។

នឹងចុងចម្លើយបណ្តឹងសាទុក្ខឈ្មោះ ជរ ភេទ ប្រុស អាយុ ៣២ ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ របររកស៊ីលក់ដូរទីលំនៅផ្ទះ
លេខ ៣៦៤អី០ ផ្លូវលេខ ២៩៨ ក្រុមទី២ សង្កាត់អូរឡាំពិក ខ័ណ្ឌចំការមន ។ឪពុកឈ្មោះ សុខ សេង រម្តាយឈ្មោះ
ដួង អូនរ ប្រពន្ធឈ្មោះ លឹម អៀន ។

មានមេធាវី លោក .....

កម្មវត្ថុបណ្តឹង ៖ ប្តឹងទាមទារប្រាក់ថ្លៃអង្ករ ២២៩.៣០០បាត

តាមបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ២១៨ចុះថ្ងៃទី ០៥.៧.៩៩ របស់ឈ្មោះ កហហបានប្តឹងមិនសុខចិត្តនិងសេចក្តី
សំរេចនៃសាលដីកាលេខ ៣៩៧ ចុះថ្ងៃទី០៥.៧.៩៩ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍លើចំណុចនៃសាលដីកាទាំងមូល ។

បានឃើញរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ២៤៦ ចុះថ្ងៃទី ០៣.៩.៩៩ របស់តុលាការកំពូល ។

តាមពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី ២៣.៦.៩៨ របស់ដើមចោទឈ្មោះ ភូ ហុកហ៊ី បញ្ជាក់ថាខ្លួនសុំប្តឹងពីឈ្មោះ ជរ
ដែលជំពាក់ប្រាក់ខ្លួនចំនួន ២២៩.៣០០បាត ដោយហេតុថានៅថ្ងៃទី ១៨.៥.៩៨ខ្លួនបានទូរស័ព្ទមកឈ្មោះ ធារី ដើម្បី
ទាមទារប្រាក់ថ្លៃអង្ករ ប៉ុន្តែឈ្មោះ ធារី បានឆ្លើយថាបានប្រគល់ប្រាក់នោះអោយមកខ្លួនតាមរយៈឈ្មោះ ជរ គ្រប់ចំនួនហើយ

។ តាមរយៈ ជំពូលប្រគល់ប្រាក់មកអោយខ្លួនតាមរយៈ ឈ្មោះ សុង ម៉ុ ក៏ប៉ុន្តែ សុង ម៉ុ បានឆ្លើយថាខ្លួនមិនទាន់បាន ទទួលប្រាក់ផ្ទេរទេ ។ ក្រោយមកនៅថ្ងៃទី ២៦.៥.៩៨ ខ្លួនបានទទួលវិក័យប័ត្រឈ្មោះ ធារី ឯប្រាក់មិនបានទទួលទេ ។ រឿងនេះខ្លួនសុំតុលាការជួយដោះស្រាយ និង រកយុត្តិធម៌អោយខ្លួនដោយអនុគ្រោះ

បានឃើញសាលក្រមលេខ ០១ “១” ចុះថ្ងៃទី ១៣.០១.៩៩ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសំរេចដូចតទៅ ៖

១- ទទួលពាក្យបណ្តឹង ចុះថ្ងៃទី ២៣ ខែ ០៦ ឆ្នាំ ១៩៩៨ របស់ដើមចោទឈ្មោះ ភូ ហុកហ៊ីទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ និង គតិច្បាប់ ។

២-បង្គាប់អោយឈ្មោះ ជរ សងប្រាក់ថ្លៃអង្ករចំនួន ២២៩៣០០បាត “ម្តែពីរម៉ឺនប្រាំពាន់បីរយបាត” ប្រាក់ថៃអោយទៅអោយឈ្មោះភហហ

ករណីរឹងទទឹងសងត្រូវដាក់គុកបង្ខំរូបរាងកាយឈ្មោះ ជរ និង រឹបអូសទ្រព្យសម្បត្តិរបស់ ជរ លក់ឡាយឡុងដើម្បីធានាសំណងប្រាក់ជំពាក់តាមច្បាប់ស្តីពីវិធីអនុវត្តសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណី ។

៣-អោយដើមចោទបង់ប្រាក់ប្រដាប់ក្តីមានពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និង ពន្ធហ្នឹង១.៨០០រៀល រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហ៊ីបប្រាក់២០០រៀល រង្វាន់អ្នកប្រគល់ដីកាកោះ ៥.០០០រៀល បូករួម ៧.០០០រៀលប្រាក់នេះបានកាត់យកពីប្រាក់ ៧.០០០រៀល ដែលដើមចោទបង់ទុកជាស្រេច ។

កាលបើហួសឧទ្ធរណ៍ហើយបង្គាប់អោយចុងចម្លើយសងប្រាក់៧.០០០រៀលទៅអោយដើមចោទវិញ និង អោយបង់ពន្ធសមាមាត្រជាប្រាក់មួយភាគរយលើទឹកប្រាក់ ២២៩.៣០០បាត “ ម្តែពីរម៉ឺនប្រាំបួនពាន់បីរយបាត” ប្រាក់ថៃ ប្រាក់នេះត្រូវបង់ចូលថវិការដ្ឋ៨០ ភាគរយ និង រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីទូទាំងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ២០ភាគរយ ។

៤-សាលក្រមនេះប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខគូក្តី បើកផ្លូវឧទ្ធរណ៍រយៈពេល ២ខែចាប់ពីថ្ងៃនេះទៅ។

បានឃើញបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ ០១ “ គ” ចុះថ្ងៃទី ១៣.០១.៩៩ របស់ឈ្មោះ ជរ ប្តឹងមិនសុខចិត្តនិង សេចក្តីសំរេចនៃសាលក្រមលេខ ០១ “ គ” ចុះថ្ងៃទី ១៣.០១.៩៩ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ ត្រង់ចំនុចនៃសាលក្រម ទាំងមូល ។

បានឃើញសាលដីការលេខ ៣៩៧ ចុះថ្ងៃទី ០៥.៧.៩៩ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសំរេចដូចតទៅ ៖

១- ទទួលពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចុះថ្ងៃទី ១៣.០១.៩៩ របស់ឈ្មោះ ជរ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ និង គតិច្បាប់ ។

២- បដិសេធសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ ០១ “ គ” ចុះថ្ងៃទី ១៣.០១.៩៩របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញចោលជាអសារបង់ ។

៣- ទទួលពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី ២៣.៦.៩៨ របស់ឈ្មោះ ភហហ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ច្បាប់ តែ បដិសេធចោលដោយទាស់នឹងគតិច្បាប់ ។

៤- កាត់យកប្រាក់ប្រដាប់ក្តីជាន់សាលាឧទ្ធរណ៍ឧទ្ធរណ៍ចំនួន ១៣.០០០រៀល គឺពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធហ្នឹង ២.៥៥០រៀល រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជី ៤៥០រៀល ចំណាយដីកាកោះ ៥.០០០៛ អាជ្ញាធរតុលាការ ៥.០០០រៀល និងបង្គាប់អោយដើមចោទបង់ពន្ធសមាមាត្រ មួយភាគរយលើប្រាក់ ២២៩.៣០០បាត ។

៥- សាលដីកានេះជំនុំជំរះ និង ប្រកាសជាសាធារណៈចំពោះមុខគូក្តីបើកផ្លូវប្តឹងសាទុក្ខតាមកំណត់ច្បាប់ ។ បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ២១៨ ចុះថ្ងៃទី ០៥.៧.៩៩ របស់លោក ភូ ហុងហ៊ីបានប្តឹងមិនសុខចិត្ត និងសេចក្តីសំរេចនៃសាលដីកាលេខ៣៩៧ចុះថ្ងៃទី ០៥.៧.៩៩ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍លើចំនុចនៃសាលដីកាទាំងមូល។

បានឃើញសារណាចុះថ្ងៃទី ០៦.៩.៩៩ របស់លោក ភូ ហុងហ៊ី ។

បានឃើញសារណាតប ចុះថ្ងៃទី ១៧.៩.៩៩ របស់លោក ជរ ។

បានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការថា ៖ សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ៣៩៧ ចុះថ្ងៃទី ០៥.៧.៩៩ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ដែលបានសំរេចសេចក្តីមកនេះពុំបានធ្វើការអង្កេតលើភស្តុតាងអោយបានច្បាស់លាស់ឡើយ ។

អាស្រ័យហេតុនេះ សូមក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះមេត្តាសំរេចតាមច្បាប់ ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឈ្មោះ ភូ ហុងហ៊ី នៅពេលជំនុំជំរះថា ៖ បានជាខ្លួនប្តឹងសាទុក្ខពីសាលដីការរបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ពីព្រោះដោយសារសាលដីកាសាលាឧទ្ធរណ៍ផ្អែកទៅលើសាក្សីចុងចម្លើយគ្មានភស្តុតាង ។ ខ្លួនលក់អង្ករអោយឈ្មោះ ធារី នៅភ្នំពេញ ហើយទទួលប្រាក់នៅខេត្តបាត់ដំបង ។ ខ្លួនបានយកវិក័យប័ត្រជូនគេវិញ ហើយយកលុយមកវិញព្រោះខ្លួនបើកលុយមិនបាន ដោយរកកន្លែងមិនឃើញ ។ ខ្លួនសុំបដិសេធចោលនូវរឿងដែលថាខ្លួនទូរស័ព្ទ ។ ខ្លួនធ្លាប់ទទួលលុយធ្វើតាម ជរ និង សុង មុំ នេះមិនមែនលើកទី ១ ទេគឺច្រើនលើកហើយ ខ្លួនមិនដែលអោយកំរែគេទេក្នុងការផ្ញើលុយនេះព្រោះថាគេបានរកស៊ី ។ ក្រុមហ៊ុន ជរ និង សុង មុំ សាខាជាមួយគ្នា ហើយគូភាគីខ្លួនផ្ញើលុយតាមជរ ។ គាលខ្លួនបើកលុយពី សុង មុំ ពីមុនពុំមក គឺគេហែកវិក័យប័ត្រអោយ ។ ការដែលសាក្សីថាខ្លួនបើកលុយរួចហើយនោះគឺជាការឆ្លើយយករួចខ្លួនព្រោះខ្លួនមិនទាន់បានបើកលុយនេះទេ ។ ធារី ផ្ញើលុយតាម ជរ ទៅ សុង មុំ តែខ្លួនបើកមិនទាន់បាន ។ គាលខ្លួនទៅសួរ សុង មុំ មិនទាន់មានវិក័យប័ត្រទេ តែខ្លួនដឹងថាមួយខ្លួនផ្ញើលុយទៅហើយតាម ជរ ។ ធារី ទូរស័ព្ទទៅខ្លួនថាបង់ប្រាក់ហើយពូ ជរ បានទទួលលុយនោះហើយ ។ ខ្លួនមិនបានមកភ្នំពេញទេ គឺ វិក័យប័ត្រគេធ្វើតាមឡានទៅបាត់ដំបងអោយខ្លួន សាក្សីឆ្លើយសុទ្ធតែគ្មានការពិត ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់ឈ្មោះ ជរ នៅពេលជំនុំជំរះថា ៖ រឿងលុយនេះសាក្សីបានមកប្រាប់ខ្លួនថា ភហហ ទទួលបាន ១០ម៉ឺនបាតហើយ លុយនេះខ្លួនបង្វែរទៅ សុង មុំ ថ្ងៃទី ១៧.៥.៩៨ ។ ក្រុមហ៊ុនខ្លួន និង សុង មុំ មិនមែនជាក្រុមហ៊ុនជាមួយគ្នាទេ គ្រាន់តែជាសាខា ។ លុយបើកដាក់ក្លាមយកក្លាម ខ្លួនបានទទួលកំរែជើងសារ តែបើទទួលនៅបាត់ដំបង ខ្លួនមិនបានទទួលកំរែជើងសារទេ ។ ថ្ងៃទី ១៨ ភហហ មិនបានប្រាប់មកខ្លួនទេ ចំណែកវិក័យប័ត្រខ្លួនប្រគល់អោយសុធារី ហើយ ។ ការរកស៊ីនៅតាមផ្សារសេរី គេមិនមានដាក់សក្ខីនិកៈដូចធនាគារទេ គេរកស៊ីនិយាយមាត់គ្នាតែម្តង ។

លោក មេធាវី ..... បានធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានការពារអោយចុងបណ្តឹងសាទុក្ខ និង ជាចុងចម្លើយនៅ ពេលសវនាការថា ៖ នៅថ្ងៃទី ១៤.៥.៩៨ ភហហ ធ្វើលិខិតមួយបញ្ជាក់ទៅធាវី ដើម្បីផ្ញើលុយអោយខ្លួន ។ នៅថ្ងៃទី ១៦.៥.៩៨ ធាវី យកប្រាក់ ២២៥.៣០០បាត មកអោយ ជរ ធ្វើទៅ សុង ម៉ុ ។ ថ្ងៃទី ១៧.៥.៩៨ ភហហ បើកលុយពី សុង ម៉ុ ។ ការរកស៊ីគឺតាមទម្លាប់គេកំណត់ ៣ថ្ងៃ បើមិនបើកលុយទេបាត់ដំបងបង្វែប្រាក់មកភ្នំពេញ វិញ ។ សាក្សី ឈ្មោះសុខ ស្រីម៉ុ និង អាន សាទាន ឆ្លើយថា ភហហ បានខ្ចីទូរស័ព្ទរបស់ខ្លួនទូរស័ព្ទមក ធាវី ថាបានទទួលលុយ ១០ ម៉ឺនបាតហើយ សល់ប៉ុន្មានទុកស៊ីការ ។ ភូ ហុកហ៊ី បើកលុយមិនដែលលើស៣ថ្ងៃទេ សុំតុលាការមើលរឺក៏យប់ត្រ ។

សំណូមពរ ៖ សូមលោក ក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះ មេត្តាដកល់សាលដីការរបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ទុកជាបានការ ពេញទាំងមូល ។

- ក្រោយពីបានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍
- ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការ
- ក្រោយពីស្តាប់ចម្លើយ ដោះសាររបស់គូភាគីនិង សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវីចុងចម្លើយ
- ក្រោយពីបានពិភាក្សាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ

តុលាការកំពូល

- យល់ឃើញថាបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ២១៨ ចុះថ្ងៃទី ០៥.៧.៩៩ របស់លោក ភហហ ធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ ច្បាប់តុលាការកំពូល អាចលើកយករឿងនេះមកជំនុំជំរះបានតាមមាត្រា១៤ នៃច្បាប់ស្តីពីការចាត់តាំង និង សកម្មភាពរបស់សាលាជំរះក្តី ។
- យល់ឃើញថាលើកឡើងក្នុងសារណាចុះថ្ងៃទី ០៦.៩.៩៩ របស់លោក ភហហ ដែលថា លោកទៅ បើកប្រាក់នៅថ្ងៃទី ១៨.៥.៩៨ ពីឈ្មោះ យូ រ៉ាត់ ក្រុមហ៊ុន សុង ម៉ុ ប៉ុន្តែលោក យូ រ៉ាត់ ប្រាប់ថាប្រាក់ នោះពុំទាន់ធ្លាក់មកដល់ពីភ្នំពេញទេ ដូច្នេះលោក ជរ ត្រូវទទួលខុសត្រូវលើការសងប្រាក់ដល់លោក នោះ ជាការពុំត្រឹមត្រូវឡើង ពីព្រោះថានៅថ្ងៃទី ១៨.៥.៩៨ ដែលលោកទៅបើកប្រាក់ពុំបាន លោកត្រូវ ប្រាប់ដំណឹងមកលោក ជរ ជាបន្ទាន់ដើម្បីដោះស្រាយ ប៉ុន្តែផ្ទុយទៅវិញលោកទុកទាស់តែលោក យូ រ៉ាត់ រត់បាត់ទើបលោកប្រាប់ថាលោកបើកលុយពុំទាន់បាន ហើយមានសាក្សីបញ្ជាក់ថាលោក ភហហប បានបើកប្រាក់ ១០០.០០០បាត រួចហើយ នៅសល់ប្រាក់ ១២៩.៣០០បាតទៀត លោកទុកយកការ ប្រាក់ ។ ម្យ៉ាងទៀតអតិថិជនដទៃទៀត ដែលត្រូវផ្ញើលុយតាមរយៈលោក ជរ នៅថ្ងៃ១៦.៥.៩៨ ដែរ នោះបានបើករួចអស់ហើយ ។ ដូច្នេះលោក ជរ ត្រូវបានរួចខ្លួនពីកាតព្វកិច្ចនៃបំណុលនេះ ។
- យល់ឃើញថាសាលដីការរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៣៩៧ ចុះថ្ងៃទី ០៥.៧.៩៩ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ដែលបាន សំរេចសេចក្តីមកនេះ មានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និង គតិច្បាប់ហើយ ។

ហេតុដូច្នេះ
វិនិច្ឆ័យសេចក្តីចំពោះមុខគូក្តី

១- ទទួលបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ២១៨ចុះថ្ងៃទី ០៥ខែ កក្កដាឆ្នាំ ១៩៩៩របស់លោក ភូ ហុកហ៊ុំ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ច្បាប់ ប៉ុន្តែបដិសេធចោលដោយខុសនិងគតិច្បាប់ ។

២- តម្កលសាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ៣៩៧ ចុះថ្ងៃទី ០៥ខែ កក្កដាឆ្នាំ ១៩៩៩ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ទុកជាបានការពេញទាំងមូល ។

៣- រឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តីចំនួន១៩.០០០រៀល ដែលលោក ភហហា បានបង់រួចហើយ គឺ៖

- ពន្ធចុះបញ្ជីក្តីនិង ពន្ធហ្នឹងចំនួន៤.០០០រៀល ប៉ុន្តែប្រាក់នេះត្រូវកាត់ចំនួន ៨០០រៀល សំរាប់ជារង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហ៊ីបប្រាក់

បង្គាប់អោយលោក ភហហា បង់ពន្ធសមាមាត្រតាមការកំណត់របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ។

៤- សាលដីកានេះប្រកាសនាសវនាការជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី ៣០ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ១៩៩៩ ។